

at knytte Værdistigningsskatten nøje til Jernbaneanlægene. Men der vil jo ikke være noget som helst i Vejen for, at man under fremtidige Overvejelser af denne Sag kunde gaa videre, kunde gaa saa vidt, at man ogsaa lod denne Skat omfatte andre Dele af Landet, hvor der foregik en øjensynlig og stærkt paaviselig Værdistigning. Det er Forhold, som det kunde være meget nyttigt at faa overvejede i en Kommission, og derfor forekommer det mig, at denne Tanke ikke er helt ueffen, at man skulde forsøge at faa denne Sag drøftet nøjere, inden man gik til at gennemføre den i Praksis. Og da der saaledes er Enighed om Princippet, idet man fra alle Sider i Landstinget ogsaa har tiltraadt dette, forekommer det mig, at der deri ligger den største Borgen for, at der ikke skal gaa nogen lang Tid, men at man allerede til næste Rigsdagssamling kan have et Lovforslag liggende færdigt paa Tingets Bord, saa at vi atter kunne komme til en virkelig Realitetsbehandling angaaende denne Sag.

Lad mig endnu kun tilføje, at en Lov, der i sine Virkninger i den Grad omfatter alle Landsdele, som den nærværende Lov gør det, og hvis finansielle Rækkevidde er snart sagt umaadelig, idet den ikke alene berører Statskassen og de amts- og sognekommunale Kasser, men tillige vil forøge hele Befolkningens økonomiske Udviklingsmuligheder, en saa vidtrækkende Lov kan selvfølgelig ikke tilfredsstille alles Ønsker. Og det gør den jo heller ikke. Der har jo under denne Sags Behandling ikke alene her i dette Ting, men ogsaa oppe i det andet Ting, været stor Gnidningsmodstand, og med Hensyn til at føre Sagen igennem har det jo til Tider skuret meget stærkt. Jeg nærer imidlertid den Overbevisning, at til Trods for, at det ikke er lykkedes at imødekomme eller tilfredsstille alle Ønsker, Krav og Interesser, saa vil denne Lov dog blive modtagen med velvillige Følelser af den store Befolkning, hvis Interesser den skal tjene. Det er min Overbevisning, at vi her staa overfor Vedtagelsen af en meget god og vidtrækkende Lov, naar vi betragte den som en Helhed. Jeg lykønsker den højtærede Minister for offentlige Arbejder til Gennemførelsen af denne saa betydningsfulde Lov og tillader mig at anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for Forslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger.

Christian Rasmussen: Jeg skal ikke spilde mange Ord paa det her foreliggende

Forslag, men skal blot ligesom den højtærede Minister og den ærede Ordfører anbefale Forslaget til uforandret Vedtagelse. Naar mit Parti er gaaet ind paa det, er det ikke, fordi vi ere tilfredse med Lovforslaget i alle Enkeltheder, og rent personlig kan jeg sige, at jeg har jo ikke særlig Grund til at være tilfreds, idet jeg kunde tænke mig, at man vilde have ydet ogsaa til de Baner, der efter Lovforslaget skulde anlægges oppe i Nordsjælland, det samme Tilskud som til andre Privatbaner omkring i Landet. Det skal jeg imidlertid ikke opholde mig videre ved. Jeg maa naturligvis indrømme, at der i det andet Ting i det Lovforslag om Jernbaneanlæg, som vi herfra sendte derop, paa adskillige Punkter er foretaget Forandringer, som vi ikke kunne billige. Jeg skal imidlertid ikke nu fordybe mig i disse Enkeltheder, jeg har den Opfattelse, at nu gælder det om at se at faa denne Lov halet i Land, se at faa Ro ogsaa paa dette Omraade, og jeg skal derfor ikke komme videre ind derpaa. Men der er et Par Ting, jeg ikke kan undlade at nævne.

Jeg skal saaledes anføre, at med Hensyn til Næstved—Hillerød-Banen maa jeg bekende, at ogsaa jeg hører til dem, der mene, at Strækningen Næstved—Ringsted burde anlægges noget tidligere end efter Lovforslaget. Naar jeg anfører dette, er det ikke, fordi jeg har den Opfattelse, som er bleven gjort gældende fra en vis Side oppe i det andet Ting, at denne Bane som andre Baner maaske skal anlægges med militære Formaal for Øje; men naar jeg kunde ønske, at denne Strækning blev anlagt noget hurtigere end efter Lovforslaget, er det, fordi jeg har den bestemte Opfattelse, at denne Banestrækning for at aflaste andre af vore sjællandske Hovedbaner maa komme ganske af sig selv, hvad enten man tillægger den militære Formaal eller ikke. Jeg har derfor den Tro, at selv om man nu vedtager et Lovforslag om Anlæg af nye Jernbaner, hvor dette Stykke Bane er skudt noget ud, saa vil det Spørgsmaal ret hurtigt paatrænge sig at faa en saadan Forbindelsesbane, der under særlig vanskelige Forhold kan aflaste den nuværende Sydbane, bringe Gods og under særlig vanskelige Forhold, Sneforhold f. Eks., ogsaa Passagerer hurtigere ind til København, end Tilfældet er nu. Jeg har imidlertid, som sagt, den Tro, at denne Banestrækning vil komme ganske af sig selv, og jeg har derfor i og for sig intet imod, at man ogsaa i Landstinget har stillet denne Strækning der, hvor den nu staaar paa Loven.